

tie. Примѣри: *D'où venez-vous? en croirez-vous? veuille Dieu!*

Исключ: ²⁾ Кога се въвождатъ слова-та на едно третѣе и отстранено лице въ наше-то предложеніе, лични-тъ мѣстоименія пакъ се ставятъ подиръ глаголь-тъ, както: *Vous serez bien malheureux, lui dit-elle en mourant.*

Правило 2) Кога лични-тъ мѣстоименія сѣ употребени като подлежащи, трѣба да се повтарятъ предъ всякъ глаголь: —

а) Кога предложенія-та сѣ свързани чрезъ всяко едно слово, освенъ съюзи-тъ: **et, ou, ni** и **mais**, подиръ които не се повтарятъ лични-тъ мѣстоименія както: **Nous détestons les méchants parceque nous les craignons; il va venir et vous pardonnera**, онъ ще доде и ще вы прости.

б) Кога се премиинува отъ едно отрицателно въ едно утвърдително предложеніе. Примѣръ: **Je ne plie pas et je gomp** азъ не гнѣж и кѣсамъ.

Освенъ тые два случая остава вѣчь слухъ-тъ и вкусъ-тъ за да опредѣлятъ, ако трѣба да се постави и повтори личное мѣстоименіе, или не.

Правило 3) Лични-тъ мѣстоименія, употребени като допълненія трѣба да се повтарятъ предъ всякъ глаголь; както: *Il Gai me et Gadore*, онъ ѣж обича и обжява. —

Правило 4) И тѣй личное мѣстоименіе, употребено като допълненіе, стави се не подиръ, но преди глаголь-тъ; както: — *Ils m'ont maltraité, ils m'ont dénoncé, pourtant je m'en glorifie*, они ме злоупотребихъ, они ме убадихъ впрочемъ азъ се славѣж за това. — Това правило има двѣ исключенія: —

¹⁾ Кога единъ глаголь, поставенъ въ неопредѣленно наклон: зависи отъ единъ други глаголь, то мѣстоименіе-то, що е допълненіе или неопредѣлен: наклон:, може да се постави предъ това неопредѣленно наклоненіе, или преди глаголь-тъ що е напредя-му. Тѣй равно добръ се казва: *Je viens vous chercher*, или *je vous viens chercher*; послѣднее съчиненіе впрочемъ почти не се употребява за прозъ, но за поезіѣж. —

²⁾ Кога глаголь-тъ е поставенъ въ повелително наклоненіе, то мѣстоименіе-то, кое-то му е допълненіе стави се подиръ глаголь-тъ. Примѣри: *Regardez la comme elle est belle! ouvrez moi la porte.*